

Література:

1. Все про Рахунок 66 «Розрахунки за виплатами працівникам». URL : <https://www.buhoblik.org.ua/uchet/zadolzhennosti/472-rahunok-66.html>
2. Герасимчук Л. С. Кантаєва О.В. Шляхи вдосконалення обліку оплати праці. *Молодіжний науковий вісник УАБС НБУ. Сер. Економічні науки*. 2012. С. 186–194.
3. Закон України «Про оплату праці». URL : <https://ips.ligazakon.net/document/Z950108?an=1>
4. Кундря-Висоцька О. П. Організація обліку : навч. посіб. Київ : Алерта, 2007. 223 с.
5. Островерха Р. Е. Організація обліку : навч. посіб. Київ : Центр навчальної літератури, 2012. С. 568
6. Пачева Н. О., Подзігун С. М. Вплив мотиваційного менеджменту на ефективність діяльності організації. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Сер. Економічні науки*. 2021. Т. 3, № 11 (55). С. 42–46. DOI : <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2021-11-7671>
7. Садовніков О. А. Сучасні проблеми обліку розрахунків з оплати праці та удосконалення їх шляхів. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2011. Вип. 8(162) Ч. 1. С. 76–83.
8. Склярчук І.П., Поліщук М.В. Особливості організації обліку розрахунків з оплати праці в сучасних умовах. *Економіка та суспільство*. 2023. № 47. URL : <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-50>
9. Юр'єва І. А. Аналіз шляхів удосконалення автоматизації обліку заробітної плати на підприємстві. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Сер. Технічний прогрес та ефективність виробництва*. 2013. № 67. 25-29 С. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vcpitp_2013_67_6.

Ладиженський Е.Д.,

магістр спеціальності 073 «Менеджмент» групи МЕ-22М

В'юник О.В., к.е.н., доцент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Центральноукраїнський національний технічний університет,
м. Кропивницький, Україна

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЄКТІВ ТА УПРАВЛІННЯ НИМИ В УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРІВ

Характерними рисами розвитку сучасних економічних відносин в Україні і світі є прискорена глобалізація, інноваційна кластерна взаємодія, формування мережевої економіки та горизонтальної інтеграції бізнес-структур різних рівнів, впровадження технологій штучного інтелекту, Індустрії 4.0, Інтернету речей, «великих даних», застосування новітніх інформаційно-комунікативних технологій і цифрових інструментів.

Діяльність інноваційних кластерів, які можуть бути визначені як «добровільне об'єднання географічно сконцентрованих, самостійних суб'єктів господарювання й органів державної влади без утворення окремої юридичної особи для спільної діяльності у сфері підприємництва задля більш ефективного використання ресурсів і стимулювання інноваційного розвитку» [7], супроводжується низкою переваг для господарюючих суб'єктів. Це дозволяє досягнути відповідного синергетичного ефекту завдяки спільному використанню ресурсів, потужностей, інтелектуального потенціалу, сприяє досягненню цілей сталого розвитку у довгостроковій перспективі.

Закономірно, що функціонування кластерів, що відзначаються ознаками інноваційності, потребує застосування й новітніх методів, інструментів і підходів до реалізації проєктів. Концепція проєктного менеджменту в цілому базується на «системі ідей, принципів, уявлень, які зумовлюють мету послідовних спрямованих дій, механізми взаємодії суб'єктів та об'єктів управління, характер взаємовідносин окремих ланок

внутрішньої структури підприємства й оптимізацію управлінських рішень за конкретного необхідного ступеня врахування експліцитних впливів на динаміку розвитку проєктів» [3].

Управління проєктом виступає «процесом управління матеріальними, фінансовими, трудовими ресурсами, спрямованим на досягнення заздалегідь визначеної мети у встановлені в проєкті строки» [2].

Оскільки в діяльності інноваційного кластера значна роль належить ефективній інвестиційній політиці, доцільно акцентувати увагу на необхідності управління інвестиційними проєктами, включаючи такі етапи: ідентифікація можливих джерел фінансового забезпечення інвестицій та їх обсягів; встановлення обсягу інвестицій, потрібних для функціонування кластера; встановлення критерію доцільності фінансових вкладень у відповідні інвестиційні проєкти; співвіднесення на основі встановленого критерію наявних інвестиційних ресурсів та проєктів; формування оптимальної структури інвестиційних вкладень [6].

Цілком слушним є твердження, що сучасний інструментарій управління проєктами має базуватися, у першу чергу, на дотриманні принципів гнучкості, стійкості та адаптивності, зокрема, із застосуванням Agile-підходу, smart-підходу та цифрових інструментів, приділенні підвищеної уваги управлінню ризиками [1].

Копішинська К.О. розглядає Agile-менеджмент у якості «сукупності принципів, методів і форм управління, використання яких надає можливість керівникам усіх рівнів планувати діяльність, формувати команди для реалізації окремих проєктів та швидко реагувати й адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі з мінімальними втратами часу та ресурсів» [5].

Переваги використання саме Agile-підходу в сучасних умовах здійснення управлінської діяльності зумовлені такими його специфічними рисами:

- можливість врахування постійних змін ринкової ситуації;
- спроможність враховувати наявність проблем та високого ступеню невизначеності у проєктній діяльності;
- можливість внесення змін до процесу на будь-якому з етапів його перебігу у разі зміни ситуації;
- націленість на врахування коректив, що надходять від клієнтів, споживачів, партнерів;
- можливість покрокового виконання робіт шляхом розподілу усієї сукупності завдань на короткі цикли [5];
- значно більша продуктивність діяльності гнучких проєктних команд;
- мінімізація обсягів непродуктивної праці під час виконання проєкту;
- можливість виявлення та виправлення помилок і неточностей під час реалізації проєктів на більш ранніх стадіях та ін. [4].

В умовах воєнного стану в Україні посилюється вплив ризиків у сфері проєктної діяльності. Тому процес реалізації проєктів в умовах функціонування інноваційних кластерів має ґрунтуватися на ризико-орієнтованому підході, включаючи своєчасну ідентифікацію і оцінку ризиків, визначення ймовірності їх прояву та потенційного впливу на можливості реалізації проєкту, формування альтернативних варіантів дій у разі прояву ситуації ризику, визначення і впровадження ефективних методів управління ризиками (розподіл, страхування, передання, диверсифікація та ін.).

Значну роль у сучасному проєктному менеджменті відіграє здатність опанувати й застосовувати новітні цифрові інструменти взаємодії усіма членами команди. На сьогодні, спостерігається стрімкий розвиток цифрової економіки та запровадження її досягнень в усі сфери економіки і життя суспільства. Швидко зростають обсяги інформації, яку необхідно опрацювати керівникові проєкту, що потребує розвинених навичок пошуку й аналізу інформації, її ефективного використання як базису для ухвалення управлінських рішень, у

тому числі із застосуванням новітнього аналітичного інструментарію і технологій штучного інтелекту.

Застосування окреслених підходів у процесі реалізації проектів в умовах становлення й функціонування інноваційних кластерів здатне підвищити ефективність проектного менеджменту, якість та обґрунтованість управлінських рішень, тим самим, сприяючи розвитку суб'єктів господарювання на інноваційних засадах.

Література:

1. В'юник О.В., Кіріченко О.В. Трансформація концепцій логістичного і проектного менеджменту в контексті цифровізації та євроінтеграції. Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки. 2023. №9(42). С. 279-289.
2. Єпіфанова І.Ю., Джеджула В.В. Місце процесу управління проектами в стратегії розвитку підприємств. *Innovation and Sustainability*. 2022. Iss. 3. С. 8-13.
3. Живко З.Б., Макарова В.В., Сухомлин Л.В., Миснік А.В. Оптимізація управлінських рішень в проектному менеджменті інноваційно орієнтованих підприємств сфери послуг в умовах діджиталізації та безпекових викликів. Формування ринкових відносин в Україні. 2023. № 3. С. 31-37.
4. Кім О.О., Козлова В.В. Перспективи застосування методології Agile менеджменту в управлінні IT-проектами. Соціальна економіка. 2019. Вип. 58. С. 95-99.
5. Копішинська К.О. Використання agile-менеджменту в управлінні інноваційними процесами. Бізнес Інформ. 2016. №11. С. 344-349.
6. Македон В.В., Михайленко О.Г. Управління внутрішніми інвестиційними проектами в регіональному промисловому кластері підприємств. Підприємництво та інновації. 2022. Вип. 25. С. 56-63.
7. Юхнов Б.Ю., Корсаков Д.О., Юхман Я.В. Актуалізація використання кластерної моделі в інноваційному розвитку економіки України. Бізнес Інформ. 2021. №10. С. 63-69.

Ледньова Д.К., гр. ПА-23

Грінка Т.І., к.е.н., доц.

Центральноукраїнський національний технічний університет

ЦИФРОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: МОЖЛИВОСТІ ТА БАР'ЄРИ РОЗВИТКУ

Цифровий менеджмент є дуже актуальним трендом для сучасного світу, оскільки він відображає процеси переходу від традиційних форм управління до нових, заснованих на використанні цифрових технологій. Цифровий менеджмент дозволяє підвищити ефективність, конкурентоспроможність та інноваційність бізнесу, а також відкриває нові можливості для співпраці, комунікації та навчання.

Поряд із вищезазначеним, цифровий менеджмент також ставить перед суспільством нові виклики та ризики, пов'язані з безпекою, етикою, правовим регулюванням та соціальною відповідальністю. Тому, дослідження цієї теми є необхідним для розуміння та адаптації до змін, які відбуваються в сучасному світі.

Загальновідомо, що цифровий менеджмент - це сучасний підхід до управління проектами, який використовує цифрові технології та інструменти для підвищення ефективності, оптимізації процесів та покращення якості роботи. Цифровий менеджмент є концепцією, яка базується на ресурсному підході та включає такі складові елементи: методологічну базу, фактори, суб'єкти, об'єкти, предмет та методичний інструментарій. Предметом цифрового менеджменту є цифрові ресурси, які використовуються для реалізації проектів. Цифрові ресурси - це будь-які дані, інформація, знання, компетенції, технології,